

РЕШЕНИЕ

№ 14422

гр. София, 27.08.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 52 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и шести октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: НИКОЛАЙ ИЛ. Н.

като разгледа докладваното от НИКОЛАЙ ИЛ. Н. Гражданско дело № 20211110162354 по описа за 2021 година

Предявен е иск по чл.357 от КТ.

Ищецът **С. Й. С.** твърди, че между него и ответника е сключен Трудов договор № 144/12.11.2019 г. за ноепредилено време, по силата на който заема длъжността „Шофьор, автобус-служебен №333“ при ответника. Заявява, че на основание т. 7 „При допуснат преразход на гориво, смазочни материали и гуми по вина на шофьора, стойността на същия се удържа по пазарни цени“ от Трудовия договор му е удържана сумата от 333.94 лева. Поддържа, че сумата е удържана без основание и няма вина за преразхода на гориво. Претендира сумата от 333.94 лева, представляваща удържана без основание сума, ведно със законната лихва от датата на исковата молба- 01.11.2021 г. до окончателното изплащане, както и разносните.

Ответникът **”СА” ЕАД** е получил препис от исковата молба и в срока по чл. 131 от ГПК е подал писмен отговор. Заявява, че според т.8 от Трудовия договор „С подписване на настоящия трудов договор, работникът (служителят) дава на основание чл.272 КТ изричното си писмено съгласие, основното трудово възнаграждение да се намалява(да се извършват удържки) във всеки отделен случай по т.6 и т.7 от настоящото, по реда определен с вътрешно-нормативни актове на дружеството“, като е записано в т.7 „При допуснат преразход на гориво, смазочни материали и гуми по вина на шофьора, стойността на същия се удържа по пазарни цени“. Твърди, че не е спорно че на ответника са му направени удържки от трудовото възнаграждение за преразход на гориво в общ размер от 333.94 лева, или за м.04.2020 г. от 9.07 лева; за м.07.2020 г. от 44.52 лева; за м.08.2020 г. от 27.30 лева; за м.10.2020 г. от 5.24 лева; за м. 11.2020 г. от 11.39 лева; за м. 03.2021 г. от 25.61 лева; за м.04.2021 г. от 21.00 лева; за м. 05.2021 г. от 104.00 лева; за м.06.2021 г. от 63.11 лева и за

м.08.2021 г. от 22.70 лева. Поддържа, че сумата е удържана правилно и законосъобразно, съобразно изискванията на вътрешно-нормативните актове на ответника и подписания трудов договор. Заявява, че със Заповед №РД09-120/18.04.2019 г. на Изпълнителния директор на „СА“ ЕАД е утвърдена „Инструкция за стимулиране водачи на моторни превозни средства, сервизни работници и други в „СА“ ЕАД за пестеливо изразходване на горива, експлоатационни течности и гуми“ (наричана „Инструкцията“). Твърди, че съгласно чл.9, ал.1, т.2 от Инструкцията при техническа неизправност, водеща до преразход на горива, водачът е длъжен да уведоми ръководството на поделението по установения ред. Поддържа, че видно от Таблица №2 в месеците, за които има преразход на гориво и са наложени удържки от трудовото възнаграждение липсват данни за заявки за ремонт или протоколи за технически проблем на автобуса, който да обосновава преразход на гориво. Претендира разноски.

Софийски районен съд, като прецени събраните доказателства и доводи на страните, съобразно чл. 235, ал. 2 от ГПК, намира следното:

За основателността на иска ищецът следва пълно и главно да докаже, че не е извършил действия, водещи до преразход на гориво, респ. няма вина за действията.

В тежест на работодателя-ответник е да докаже положителния факт, че правилно и законосъобразно е направил удържките от трудовото възнаграждение на ищеца, според изискванията на вътрешно-нормативните актове на „СА“ ЕАД и подписания трудов договор.

Според чл.7 от Трудовия договор при допуснат преразход на гориво, смазочни материали и гуми по вина на шофьора, стойността на същите се удържа по пазарни цени. Съгласно т.8 от Трудовия договор с подписване на настоящия трудов договор, работникът(служителят) дава на основание чл.272 КТ изричното си писмено съгласие, основното трудово възнаграждение да се намалява(да се извършват удържки) във всеки отделен случай по 6 и т.7 от настоящия, по реда определен с вътрешно-нормативни актове на дружеството.

По делото се признава за безспорно и ненуждаещо се от доказване, че между страните съществува Трудов договор № 144/12.11.2019 г. за неопределено време, по силата на който ищеца заема длъжността „Шофьор, автобус-служебен №333“ при ответника и че от трудовото му възнаграждение е удържана сумата от 333.94 лева, разбита по месеци в Таблица №1 от Писмения отговор на исковата молба. Сумата е удържана от трудовите възнаграждения за месеците-април, юли, август, октомври, ноември 2020 г. и март, април, май, юни, август 2021 г. Тази сума е удържана, съобразно изискванията на вътрешно-нормативните актове на ответника и Трудовия договор на ищеца, като със Заповед №РД 09-120/18.04.2019 г. е утвърдена Инструкция за стимулиране водачи на моторни превозни средства, сервизни работници и други в „СА“ ЕАД за пестеливо изразходване на горива, експлоатационни течности и гуми (наричана „Инструкцията“) и в раздел IV „Отговорност за преразходите“, на чл.9, ал.1, т.1 се квалифицират по вина на водача, когато а) има пробег,

който не се зачита или несъответства на маршрута; б)има допуснат нулев пробег по негова вина; в)има отчетени курсове, които реално не са извършени по констатация на контролните органи или автоматичната система за контрол; г)при контролните изпитвания се установи, че МПС изразходва по-малки количества от отчетените по протокола; д)при ежедневното следене разхода на гориво и текущите проверки през отчетния период констатирания преразход не може да се обясни с обективни причини. В такива случаи се изискват обяснения от водача, които се разглеждат от комисия; е)има констатирана злоупотреба на горива, експлоатационни течности и моторни масла от водача, доказани с констативен протокол; ж)не е спазен въведения вътрешен ред за зареждане с горива, експлоатационни течности и моторни масла от страна на водача; з) МПС е работило, но не са изпълнени изискванията на чл.3/2; и)МПС има преразход и водачът не е уведомил ръководството на поделението по установения ред. Самото уведомление не е мотив за оневиняване за допуснат преразход.

По делото е приложена Заповед №299/17.12.2014 г. на Директора на „СА“ ЕАД са определени правила за зареждане на гориво: 1.Всяко зареждане на автобусите да се извършва задължително до пълен резервоар(не по-малко от началото на гърловината) след приключване на работното време.; 2.Наличността на дизеловото гориво към средата и края на месеца е пълен резервоар за всички автобуси; 3.Първоначалното зареждане на всички автобуси да се извърши от комисия, която да изготви протокол за зареденото количество.; 4.Всички автобуси се включват на линия и изключват от работа с пълен резервоар. В случай на констатиране на непълен резервоар се извършва допълване с разрешение на директора на поделението, като се съставя протокол заверен с подписите на н-к „Автоколона“ и дежурен отговорник нефтостанция. Копие от протокола се предава на технолога по горивата; 5.Забранява се наливането и пренасянето на гориво в туби, лейки и др.преносими съдове в и извън района на поделението. Изключения се допускат само по технологична необходимост/връщане на гориво във ведомствената бензиностанция и аварии/, след разрешение от директора на поделението; 6.При констатиране на неизпълнение на т.1 и т.4 от настоящата Заповед, на водача се налага административно наказание.

От представените по делото Протоколи на проведени заседания на Комисията по ГСМ от 08.03.2021 г.; 10.05.2021 г.; 04.06.2021 г.; 07.07.2021 г. и 08.09.2021 г. се доказва, че ответника като водач-служебен № 333 следва да плати съответно 3.8 литра, 4.3 литра, 10 литра; 10 литра, ; 50 литра и 10 литра гориво, поради нарушение на Инструкцията за стимулиране водачи на моторни превозни средства, сервизни работници и други в „СА“ ЕАД за пестеливо изразходване на горива, експлоатационни течности и гуми и Заповед №299/17.12.2014 г. на Директора на „СА“ ЕАД.

Ищецът не успя да проведе пълно и главно доказване, според правилото по чл.154, ал.1 ГПК, респ. да докаже, съобразно разпределената доказателствена тежест в проектодоклада, обективиран в Определение №26568/10.10.2022 г., че не е извършил действия, водещи до преразход на гориво, т.е. да проведе обратно доказване на подлежащото на доказване от ищеца- че правилно и законосъобразно е направил удръжките

от трудовите възнаграждения на ищеца, кореспондиращи с изискванията на вътрешно-нормативните актове на „Столичен автотранспорт“ ЕАД и процесния трудов договор.

Според чл.9, ал.1, т.2 от Инструкцията при техническа неизправност, водеща до преразход на гориво, водачът е длъжен да уведоми ръководството на поделението по установения ред незабавно. Видно от информацията, съдържаща се в Таблица №2 от Писмения отговор на исковата молба месеците, за които има наложени удръжки от трудовите възнаграждения на ищеца за преразход на гориво, се установи, че липсват данни за заявки за ремонт или протоколи за технически проблем с автобуса, които да обосновават преразход на гориво. Доказа се в някои от случаите зареждането с гориво на автобуса не е съобразно нормите, установени в Заповед №299/17.12.2014 г.

Недоказано остана по делото, че ищеца управлява стар автобус, респ. че същия е в преразход на гориво, тъй като по делото се установи, че са правени удръжки за преразход на гориво на автобуси с други номера.

С оглед на гореизложеното предявения иск за сумата от 333.94 лева, представляваща удържана без основание сума(за преразход на гориво), следва да бъде отхвърлен като недоказан/неоснователен.

Във връзка с изхода на спора и на основание чл.78, ал.3 ГПК, на ответника следва да се присъди сумата от 360 лева, представляваща разноски за платено адвокатско възнаграждение.

По изложените съображения Софийски районен съд

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от С. Й. С., ЕГН *****, с адрес: гр.София, ж.к.“Борово“, бл.229, ет.9, ап.44, срещу ”СА“ ЕАД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр.София, ул.“Житница“ №21, иск по чл.357 КТ, за сумата от 333.94 лева, представляваща удържана без основание сума(за преразход на гориво), ведно със законната лихва от датата на исковата молба- 01.11.2021 г. до окончателното изплащане.

ОСЪЖДА С. Й. С., ЕГН *****, с адрес: гр.София, ж.к.“Борово“, бл.229, ет.9, ап.44, да заплати на ”СА“ ЕАД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр.София, ул.“Житница“ №21, на основание чл.78, ал.3 ГПК, сумата от 360 лева, представляваща разноски за платено двокатско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с въззивна жалба пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис от същото на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____

